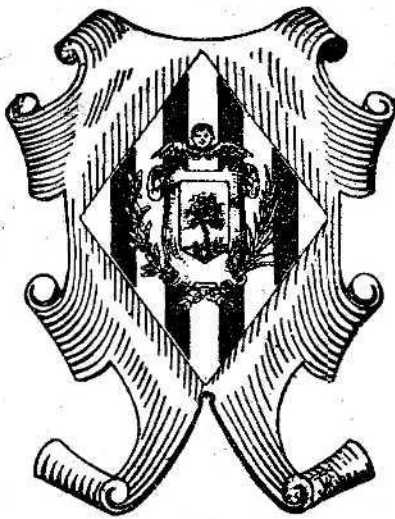

El Baix Penadès

Franqueo
concertado

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1'25 pesetes
Fora, 1'50
Extranger 2'25
Número corrent, 15 cèntims : Atrassat, 20 cèntims

Administració:

IMPREMTA RAMON
— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma
NO ES TORNEN ELS ORIGINALS

Andreu Bofill i Conill

morí en aquesta vila
el passat dia 26 del corrent Octubre
(E. P. D.)

La seva esposa Mercé Queraltó i Romeu, fills Jaume (present), Carme, Teresa i germà Antò (ausents), cosins, demás parents i la casa «RAFEL GIRO» d'aquesta vila, en innovar a llurs amistats, relacions i coneixenses tan sensible com irreparable pèrdua, els pregan una pietosa recordança en sufragi de l'ànima del finat, per quin favor en quedaràn profundament agraïts.

Vendrell, Octubre de 1925.

DEL FESTIVAL INFANTIL

Volèm el Grup Escolar al Vendrell

Aquesta fou la nota més simpàtica i de més transcendència que en les passades fires i festes se llençà públicament.

Tots els alumnes de les escoles vilatanes recordaran sempre la festa que s'els va dedicar al «Estadi Vendrellenc» i nosaltres no la oblidarem, entre altres coses, perquè tenim el compromís moral de vetllar per la consecució del fi que perseguíem amb aquella festa.

Si simpàtica fou la festa, molt més simpàtica era la finalitat que's perseguia i com siga que'l primer pas ja és un fet i totes les entitats de la vila varen subscriure la demanda presentada al Magnífic Ajuntament, tenim la obligació de constituir-nos en defensors de la mateixa fins i tant siga una realitat la construcció del Grup Escolar i la implantació d'Escoles graduades, amb totes les comoditats i avenços que la moderna Pedagogia estableix.

A la sortida del dit festival, en manifestació els alumnes de les escoles vendrellenques, acompanyats dels seus digníssims professors i de una forta representació de totes les classes socials vilatanes, varen dirigir-se a les Cases Consistorials, on, la Comissió organitzadora de dit acte, va fer entrega al Magnífic Ajuntament que sota la presidència del senyor Delegat Go-

vernatiu, Alcalde, senyor Rector i alguns Regidors, estavem reunits al saló de sessions, del document firmat per totes les entitats, en el qual se demana la construcció de Grup Escolar, canviant-se en dit cerimonial paraules d'encoratjament en el sentit de procurar per tots els mitjans possibles, resoldre aquest problema per ésser de necessitat apremiant. Ho reclama la nostra vergonya i la salut, bona educació i instrucció dels nostres infants.

El mateix senyor Delegat gubernatiu, com el senyor Alcalde, senyor Rector i altres que feren ús de la paraula, varen convindrer en apoiar decididament dita demanda, per considerar-la justa i convenient.

Tot el poble veurà amb prou satisfacció quan es compleixin les promeses fetes per part de les autoritats.

La comissió organitzadora no abandonarà aquest assumpte fins que sigui una realitat, per dignitat i per altres raons d'ordre moral, doncs un poble que no s'entusiasma per la cultura, és un poble sense ànima i nosaltres volèm demostrar que sentim fonament aquesta necessitat i volèm veure realitzats els nostres propòsits.

Havém invitat al Ajuntament a que estudi i resolgui aquest problema i esperém confiadament una resolució ferma i decisiva en aquest sentit; però, no devém perdre de vista que actualment amb tot i la bona voluntat que

pugui tenir el Municipi, el perill existeix precisament per la dubtosa estabilitat dels Ajuntaments actuals, que fa, que en els assumptes importants no s'hi posi aquell interès que's precisa posar-hi. I el fracàs pot venir d'aquí.

Nosaltres de molt aprop jutjarém les determinacions de la actual Corporació Municipal, sigan els qui sigan que la constitueixin, puix nostra actitud dependrà de la d'ells, i si les circumstàncies ens portessin a colocar-nos en fron uns d'altres, sabrérem demostrar davant de problemes de la importància del que's discuteix, que'l poble sabrà prendre actituds dignes i terminants.

Ajuntaments que no sapiguen resoldre problemes tan fàcils i necessaris per la vila, han de considerar-se incapaçs per governar els destins del Municipi.

Les causes justes sempre triomfen.

¡Volem les Escoles graduades!

¡Volem el Grup Escolar Vendrellenc!

JOAN ANGRILL

Algo más sobre Literatura Catalana

La Fortuna que a las veces no es Diosa tan tornadiza, voluble e inconsciente como se asegura, permitió que en medio del vertiginoso éxodo de mis no poco ajetreadas andanzas, tropezara con una linda maestra en el difícil y elegante «Arte de bien decir» que Horacio elevara a tanta altura.

Y conste que lo de linda no es por cierto rebuscada figura de este mismo complejo Arte—que más bien me quedo corto y mucho... pues si la armonía es nota característica y esencial de la belleza, está fuera de toda discusión que en mi dilecta competidora se encierra, física y moralmente todos aquellos concientes ideales que el mentado maestro concibiera en su famosa Epístola ad Pisones.—

Ella describe y pinta magistralmente, en su bien hilvanado artículo del último domingo, la génesis, desarrollo e intensificación del «Habla catalana» a través de la Historia y a través de los esfuerzos mentales de los grandes hombres de esta hermosa región, que divulgaron sus pensamientos, que mostraron sus ideales, y hasta si se quiere, que fijaron épocas en el proceso evolutivo de ese hermoso arte de bien decir y en los monumentos literarios que concibieron; pero esto en rigor de verdad no es demostrar la existencia de una Literatura propia, completamente independiente y en un todo agena a las gestas del romance castellano como ella pretende, y que apartándose de aquellas particiones inalterables de la formación ideológica de la *fabla* de Castilla durante los siglos VII y VIII, dan una nota de específica individualización que con tanto calor sostiene mi bella competidora resplandece en la dicción literaria de Cataluña.

No, aquellos patrones, que comenzaron por suavizar las esperezas de las voces bárbaro-latinas de la época visigótica, acabaron por imprimir en crónicas y en códices, en cantigos y poemas, ese sello armonioso, categórico en la dicción, completo en el

pensamiento, que siendo *entonces* propio, exclusivo y originalísimo, ciñó para siempre la morfología del Idioma castellano, y con él la de los modos de hablar de las diferentes regiones de la península, permitiendo en todas ellas la sonora magestad y elocuencia persuasiva de su prosa inimitable y la suave armonía y destreza encantadora de sus variadísimas formas métricas.

Recuerde a este propósito mi distinguida advenaria, que ningún monumento literario concebido y escrito en la Península Ibérica, lograron jamás sustrarse de estas patrones morfológicas que fijaron las primitivas gestas del romance: que si aún Camoens en sus *Os Lucidas*, supo encontrar más sublime expresión que la que la Octava real castellana le brindara. Recuerde que el alejandrino en su sugestiva y vibrante sonoridad jamás, nunca fué conocido por nadie antes que autor anónimo del siglo IX lo lanzara por vez primera a la *fabla* del vulgo.

«En nombre de Dios padre que hizo toda cosa
«Et de Espíritu Sancto et hijo de la Gloriosa
«Deste Confesor Santo vaya hacer una glosa
«Vaya hacer una glosa en romance palatino
«Dese conque la fabla el pueblo a su vecino.»

Confieso lealmente que no me encuentro documentado para sostener tan erudita discusión con tan bella e ilustrada contendiente, pero considero que no será muy aventurado, proclamar, que jamás en Cataluña, como en el resto de España, los ilustres genios que cultivaron la Literatura en sus diferentes ramos, abandonaron la pauta que el romance castellano, como lengua les proporcionara, y que ni la influencia de la Literatura Provensal, ni las constantes modificaciones que las radicales de la lengua d'Oc pudieran introducir, fueron nunca bastante para desterrar los fundamentos ideológicos del romance, como tampoco puede negarse que ni en la época de sus trovadores como en la que se llama siglo de oro de su Literatura el metro octosilabo dejara de predominar en sus romances populares, al igual que predominaba en Castilla ni que sus madrigales fueran pautados por las cántigas del Rey Sabio y las ingeniosas agudezas de Gutierrez de Cetina sus letrillas por las del Infante Don Juan Manuel y Jorge Manrique... y así en todo lo demás.

Esto por lo que a formas métricas se refiere, que en cuanto a la prosa, sin necesidad de acudir a otros argumentos ni citas, que los mismos empleados por la distinguida articulista, precisamente las pláticas, sermones y narraciones de San Vicente Ferrer y Muntaner revelan claramente, que si bien utilizaron los vocablos, expresiones, modismos y hasta si se quiere figuras retóricas catalanas, la esencia filológica de la dicción y de los conceptos ideológicos, eran castellanos profundamente arraigados a los clásicos estigmas, fundamentales del romance.

Y entiendan bien, que no fué ciertamente esto, porque aquellos ilustres varones, lo adoptarían por libre selección a impulsos de su genio, sino sencillamente porque *no podía ser de otra manera*, sopena de abandonar definitivamente las fecundas sonoridades del léxico e invadir el ámbito de otro idioma *extraño pero completo en sí* que bien pudo ser el latín, el francés u otro cualesquiera, pero no los dialectos provenzales ni ningún otro que arraigue en la lengua d'Oc porqué les hubiera ocurrido exactamente lo mismo.

La razón de esta es quizá algo compleja y requiere estudio de Filología comparada que tendría que ser materia de otro artículo.

Ocurrió pues precisamente lo contrario de lo que con tan sutil habilidad apunta la bella escritora.

Don Juan Manuel, Enrique de Villena, Villalón y el Marqués de Santillana, etc, no impusieron ni pudieron imponer jamás a la lengua castellana, metro, técnica ni mucho menos *rima ni ritmo* catalanes por la sencilla razón de que en este dialecto no existe otro metro, técnica ni versificación que la propia de Castilla, según queda dicho... y si se insiste en la contradicción yo me permito instar galantemente a mi competidora a que me demuestre la originalidad y propiedad exclusivamente catalana de estos atributos morfológicos de la expresión métrica del pensamiento. Algo apurada seguramente habría de verse. Esto no quiere decir que yo no me apresure, y, hasta puedo asegurar que me falta tiempo, para rendir todo el homenaje, toda

la intensa y franca pleitesía que merecen las obras escritas en catalán, tanto en prosa como en verso; que no admire desde lo más íntimo de mí ser el genio prepotente de sus grandes hombres que supieron imprimir el sello de la inmortalidad a sus selectas producciones que han venido a aumentar considerablemente la inmensa riqueza de la Literatura Patria.

En una palabra, que yo me adhiero y me adhiero sin reservas de ninguna clase, antes por el contrario, compartiendo su entusiasmo al erudito y bello cuadro de relamido histórico que hace la señorita Folch en su selecto artículo, en el que, tan magistralmente hace resaltar las glorias catalanas; pero siempre es bueno recordar y tener presente, al tratarse de fundamentar, el famoso y clásico apotegma «Dar a Dios lo que es de Dios y al César lo que es del César».

LUIS SALCEDO

Vendrell, 17 de Octubre 1925

El lector diu...

Municipalesques...

De la manera que venen funcionant els actuals Ajuntaments sembla que'l primer de que deurien preocupar-se fora fer obra essencialment administrativa, doncs, fer altra cosa, volguer entrar en determinades actituds tendencioses i partidistes, seria, un insult als que pensen contrariament, tota vegada que's de domini públic, que molts Ajuntaments que avui actuen com a tals, no ho serían, si el poble tingués que nomenar-los; posém per exemple, Vendrell.

Segons diuen en la sessió del pleno darrerament celebrada va presentar-se una proposició estranya, firmada per un sol regidor, la qual, fon retirada després de llarga discussió i de fer constar l'interessat que l'havien deixat a l'estacada.

Dita proposició, segons referències, perseguia l'objectiu de deixar cessants a dos empleats, per poguer substituir-los per dos amics. La cessantia no estava inspirada per faltes comeses en llurs respectius serveis, res d'aixó. Sencillament, per poguer satisfer els desitjos de dos amics.

I segons afegeixen, en dita proposició s'hi fa constar que's declari la cessantia dels dos referits empleats perquè no son adictes del Directori i en canvi cobren d'un ajuntament que's del Directori.

Sembla que amb tot això hi ha certa confusió, perquè el Directori, segons entendre del que això escriu, no ha vingut a crear aquests ajuntaments perquè's dediquin a fer política rastrera i de favoritisme, no ho tenim entès així. Com tampoc els expressats empleats que's tracta de declarar cessants, serà cert que cobrim del Directori pel fet de que l'ajuntament siga afecte al mateix.

En aquesta classe d'assumptes, els que hi tenen més dret a parlar-ne i fins a ésser consultats, son els que pagan, i en aquest cas els que pagan, que's el poble segurament que trobarien per molt mal aplicades les pesetes que volian posar a les mans d'uns empleats que son indesitjables, i que tenim raó els que així pensem es demostrarà el dia que al poble se l'inviti a manifestar-se.

Senyor alcalde del Vendrell: no olvidi les paraules que va pronunciar al prendre possessió de l'Alcaldia, i no olvidi tampoc que als homes s'els coneix per la seva conseqüència...

Per avui rés mes.

UN VENDRELLENC

Extracte de la conferència donada al Centre Industrial d'aquesta vila per En Manuel Birbe, el matí del passat dia 14 dels corrents.

El mal roig del tocino

Es aquesta una malaltia infecciosa aguda septicèmica, produïda per una bactèria molt fina, el bacillus *erisipelatis suis*.

Presentació.—Està molt extesa pel continent europeu en forma euzoítica i epi-zoítica

Descripció del microbi.—Es un bacilo molt fi, recte o lleugerament curvat, immòvil, que mideix de 1 a 1 i mig micres de llarg; pren els colors de la anilina i el

Caixa de Crèdit i Estalvis DEL VENDRELL

Capital desemborsat: 500.000 ptes.

Reserves: 130.000 ptes.

Carrer Dr. Robert, 1 i 3 - Telefon 774

Inscrita a la Associació de Banquers de Barcelona

Inscrita a la Comissaria Regia de la Banca Privada

Corresponsalia del Banc d'Espanya

Compra-venta de valors — Negociació de cupons

Dipòsits i comptes corrents de valors

Suscripcions a emprèstits

Operacions de Banca

Càmara Acorçada amb compartiments de llóguer

Compartiment	ALTURA en centimetres	AMPLADA en centimetres	FONDO en centimetres	Preu anyal Ptes.
A	14	10	40	20
B	29	15	40	30
C	29	20	40	40

Comptes corrents especials amb llibretes

Interessos màxims

de les Banques inscrites en la Comissaria Regia de la Banca Privada

a 8 dies de pre-avis. 3 per 100 anyal

a 6 mesos plaç. 4 per 100 »

a 1 any 4 i mig per 100 anyal

d'ençà del dia de la imposició

gram i es desenrotlla en tots els mitjos de cultiu menys a la patata, prenent en tots ells els aspectes característics.

Tenacitat i acció patògena.—Resisteix molt a les influències nocives i els cultius purs inoculats hipodèrmicament maten en 2-4 dies les rates i coloms; al conill també li produeix una malaltia greu i sobretot al tocin, al que li basta un simple contacte per a que se li desenrotlli la malaltia amb totes llurs conseqüències; els antisèptics el maten molt promptament.

Infecció.—Ordinàriament té lloc aquesta pel tub digestiu i algunes vegades per ferides a la pell; els veïcles ordinaris són els aliments i l'aigua de la beguda impurificats per les defecacions, orina i restes d'animals morts de la mateixa malaltia. Dura el període d'incubació de tres a cinc dies.

Receptivitat i patogènia.—A la infecció natural hi son receptibles els tocinos des dels tres mesos a un any, especialment les races fines. Quan els bacils del mal roig plenament virulent arriben als budells del tocin sà, poden vencer la resistència normal del animal; la penetració pot estar favorecida per vermes intestinals que's produeixen a la sang i per això es poden acumular als capilars amb grosses quantitats, determinant l'estirament de les seves parets (eritema) trasudació de serositats (urticària) i fins petites hemorràgies.

Síntomes.—Son variats i segons la forma clínica d'evolució el mal. Poden distingir-se ben caracteritzades tres formes morboses.

Primera: La urticària roseòlica febril.

Segona: La septicèmia roseòlica.

Tercera: Mal roig crònic.

La primera és la forma més benigna; en ella, després de dos o tres dies de malestar apareixen en diversos llocs del cos, sobretot als costats, espinada, cuixa i coll, i fins a vegades a tota la pell, taques roig-fosques o de color de viola, molt circumscriutes i de diferents formes, rodones, quadrades, etc. que mes tard sobresurten del nivell de la pell; poden ajuntar-se i formar tumefaccions del tamany de la mà; tenen febre de 42-43 graus, inapetència, sed, empatx degut a la febre, inflamació de la conjuntiva, i a voltes fenòmens paralítics i vòmits; algunes vegades aquestes alteracions prenen caràcter maligne, i altres acaben amb la curació.

La segona és la que en la actualitat ataca els tocinos. Aquests deixen prompte el seu característic furgar i no caminan, resten ajeguts i atontats, s'amaguen a la palla i es deixen agafar sens resistència. La

temperatura s'els hi apuja molt i es persiste; la mucosa dels ulls s'els torna molt vermella, les palpanes adematoses i pels ànguls els raja una secreció mucosa. Les deposicions son al principi retingudes per acabar sempre amb diarrea, a voltes sanguinolenta. Al segon dia acostuma a aparèixer un enroijament difús de la pell en molts llocs del cos, que més tard pren una coloració fosca; aquesta vermellor desapareix al apretar-la amb el dit per a reapareixer al deixar d'apretar (síntoma característic). Algunes vegades a la superfície de les taques apareixen unes vèxicles que contenen un líquid serós clar i més tard s'assequen tornant-se morenes; acostumen a morir dintre els 3 o 4 dies.

La tercera és conseqüència de les formes anteriors. Els tocinos entren en un període que semblen curats, però no menjant com deurien, passant així uns quants dies fins que ve una mena de recaiguda i es van aflaquint de mica en mica fins que arriben com a veritables esquelets, amb llessió al cor que's ocasiona una veritable endocarditis berrugosa.

Pronòstic.—Es sempre greu i el curs es més o menys ràpid segons sia una o altra de les formes que deixem descrites.

Diagnòstic.—Pot equivocar-se de moment per confondre aquesta amb altres malalties roigues; però així que'l mal es va estenen es pot jutjar amb tota seguretat, i en cas de dubte es fa un anàlisis al microscopi enviant melsa, ronyó o be un troç d'ós, per exemple la tibia, a un laboratori que tot seguit trobarà el microbi causant.

Tractament.—Com a segur sols és conegut el preventiu, o sia suero-vacunació, quin efecte dura un any, i com a curatiu el suero-específic que cura un 90 a 95 per cent dels malalts.

Essent el primer el més econòmic, puig no ocasiona cap defunció, es recomana practicar-lo quan els tocinos tingan tres mesos d'edat.

La carn procedent d'un bestiar malalt no es pot destinar al consum per ésser carn insana; però no per que pugui encomenar el mal a les persones. El Reglament de Policia Sanitaria diu que podrà ésser destinada al consum públic sempre que's comprovi la carència absoluta de llessions febrils o de complicació septicèmica.

Pesta Porcina

Es la malaltia més contagiosa i dolenta que's coneix, deguda a la penetració d'un virus filtrable al organisme dels tocinos. Avui es desconegut encara al microbi causant d'aquesta malaltia.

Aquesta virus es troba a tots els teixits de la bestia i a la sang, saliva, bilis, llet, etc., de la mateixa.

La infecció ve per la via digestiva i també per les ferides de la pell.

Acostumen a patir-la els animals joves; però també s'encomana als més grans; si bé els de més d'un any d'edat es dificil que se la encomanin.

El període d'incubació dura de 10 a 15 dies.

Formes de la malaltia i símptomes de la mateixa.—Primer: sobre aguda. Constitueix el veritable tipus de la pesta porcina i es caracteritza per la forma ràpida de la seva evolució, ocasionant la mort avants de que's pugui desenvolupar el quadre clínic propi de la infecció; no obstant, es nota desgana absoluta, grossa depressió de forces, marxa insegura, febre alta de 42 a 43 graus, respiració i pols freqüent i ve la mort entre 12 i 24 hores.

Segon: Aguda. Símptomes intestinals i toràcics. Al començament es nota restrenyiment, mes tart diarrea fètida i al acabament sanguinolenta; s'amaguen a la palla degut a la febre; tenen com una debilitat als ronyons, i a vegades s'els nota com si estessin ferits del terç posterior; al agueres sempre ho fan sobre les quatre extremitats mal de costat; deixen de tindre la qua caragolada i els penja; febre de 41 a 43 graus; ulls enfonsats amb una llegany espessa i purulenta; les orelles s'els hi refredan i es tornan d'un color blau i fins a vegades ens hi cau un troç com si fos morta; apareixen a la pell unes plaques gangrenoses que al caure deixen llagues extenses. Tots aquests símptomes es van accentuant més i més i l'animal tambaleja i cau per no aixecar-se mes.

Quan les llesions són preferentment als pulmons (pulmonia contagiosa) els símptomes generals són iguals; però els de la pulmonia són: tos continuada; fatiga de respiració interrompuda i algunes vegades expulsio de sang per les narines.

En la majoria de cassos s'associa la malaltia de budells i la de pulmons, i allavors les senyals que donen són les de les dues formes en conjunt.

Si es tenen en compte els símptomes serà fàcil diagnosticar la malaltia, sobretot quan són bastants els atacats amb senyals consensuats; però a vegades, al començament, n'hi ha que tan solsament s'els pot jutjar per les llesions que deixa després de morts i es fa necessari obrir la bestia i examinar els ronyons, el fetje, pulmons, melsa i especialment el budell ceg, aquell que no passa, on s'hi troben les llesions característiques.

Tractament.—El que dona millors resultats és el preventiu a igual que en el «mal roig», però cal tindre mes precaucions.

Als llocs ja infectats de pesta la inoculació preventiva haurà d'ésser de suero sol; mes allà on no ha fet la aparició, es pot vacunar amb suero i virus per a preservar-los per un període de temps més llarg, doncs mentres amb el suero sol tan sols dura la immunitat set o vuit setmanes, amb suero i virus aquella dura un any.

Quan els tocinos es troben ja malalts, no hi ha altre remei que inocular amb suero tots aquells que encara sembla que's poden salvar i sacrificar els que estan molt

atacats, fent aixís desaparèixer més ràpidament el focus d'infecció.

Aquesta malaltia no es tampoc encomanable a les persones, encar que la carn és insana per a menjar-la. El Reglament de Policia Sanitaria també diu que la carn podrà ésser destinada al consum públic sempre que's comprovi la carència absoluta de llesions febrils i de complicació septicèmica.

Diu el mateix Reglament que tots quants tinguin tocinos malalts de malaltia infecciosa venen obligats a denunciar ho a la autoritat local. La infracció es castigada amb una multa.

ESPECTACLES

Sempre que en nostres cines es projecta una cinta espanyola, es promou una certa expectació de malfiança; Se sab que en gaire bé, tots els ordes de manifestacions, artístiques, científiques, o sencillament d'empresa econòmica, aquest país ocupa un darrer lloc.

En l'orde del cinema es fa mes evident la inferioritat esmentada; tal com avui se troba l'industria cinematogràfica (més que art es negoci), se requereixen forts capitals per a produir films que puguin competir amb la demés producció mundial. Es clar que en la part artística cal que hi hagi, també, una forta capacitat amb prou fantasia per a conjuminar aquell seguit d'escenes totes elles presentades en diferents escenaris, per a les quals se necessita un home de gust depurat i de cert cop d'ull, mes que un dramaturg o un pintor, especialitzat cadascú únicament en el seu ram. Aquests, en tot cas, deuen posar-se al servei d'aquell, per a executar, posant-hi tot el seu saber, la visió de conjunt que l'altre haurà construït no més que en la seva ment.

Aquí, sembla que no ha sortit encara l'home cinematogràfic, i, per aixó, per a fer cine, es recorra a obres teatrals que tinguin un cert tipisme i se desenrotllin en un ambient rural. No hi ha dubte que hi ha hagut algun encert, però es tan casolana, tan reduïda aquesta manera de fer cine, que cal confessar que, per aquest camí no s'arribarà a competir, ni tant sols a integrar-se en la producció estrangera.

Ens ha suggerit aquestes consideracions la presentació al cine Circo de la cinta *Madona de las rosas*, la qual s'aparta dels assumptes típics avants anotats, per a entrar de plé en les formes emprades a fora, i que deuen ésser les més acceptades per tots els públics. El seu autor, «Jacinto Benavente» (ho posem amb totes les lletres perquè es vèu que li agrada que no s'oblidi el seu nom, — infantisme banal— a judicar per aquesta obra), ha fet una felix provatura bastant reixida, d'integració al corrent general.

Ara, però, s'anuncia a Barcelona la presentació al cine de la sarsuela espanyola *L'Alegria del batallón*. L'obra's presta a fer-ne un gros film. Ho hauràn assolit? ¿Serà un retorn al gènere d'espanyolada?

REFRAN

ESPORTIVES

U. S. Vilafranca (reserva), 0.

F. C. Vendrell (reserva), 5.

Veus aquí quin resultat tan falaguer a la nova reaparició dels reservistes locals, en el nostre cercle. Aquesta reposició dels nostres reservistes, entre'ls que mes estimen al club qu'en son socis, en son semblant s'els reflectava el goig, puig les actuacions dels seus components sempre repercuten en el millor desenrotlló de la entitat. Veritablement, no son endebades les apreciacions d'aquests socis, puig les realitats, en diferents ocasions, ens ho han demostrat palesament i aixís també podem dir-ho dels equips infantils, que per cert en la quinzena que corra també n'hem presenciat un encontre quin resultat no'ls fou falaguer.

Creiem estar en el cert al remarcar als directius de la nostra entitat local la continuació de nous encontres reservistes, i la instauració dels infantils puig és una realitat prou entesa que'ls mestres de totes les arts avans han sigut deixebles. Cert que, tornant al encontre dels passat diumenge, l'equip visitant era inferior al local, mes els que presencien l'encontre que aludim, per cert suportant les inclemències del temps, son testimoni de les nostres apreciacions. Aixís, doncs, si un equip reserva que vaga un temps indeterminat, es presenta al camp de joc suportant les intemperàncies del mal temps, surten vencedors i al ensemple fa acudir al camp de joc un selecte, encar que escàs public, que no s'allunya fins a finalitzar, te raó sobrada, de que es necessari que actui amb més intensitat; i dit aixó no es vulgui entendre cap alusió de malvolència envers els equips del primer ni als directius; és únicament fer constar fets reals dintre la vida de la entitat i dintre la secció del futbol, la més arrelada aquí.

En el present encontre, i formant part del equip local, debutaren dos nous elements, equips, tots dos del disolt equip de la veïna vila de Bisbal del Penadés. Sa primera actuació fou ben rebuda i merescuen prou alabances, per la gran dosis de voluntat, com també pel seu reconegut i desinteressat amor al club que representen.

Sigueu benvinguts, amics Olivella i Rovira i que pogueu donar belles jornades al equip que de nou defensen.

L'ENCONTRE

Trascorregué amb un constant domini local si bé a la primera part, els visitants posaren en perill alguns moments la porta que defensava Guinovart, afavorits quelcom pel fort vent que regnava, no obstant, els locals marcaren dos tantos. La segona part fou un atac a gol dels locals, no tenint ni un sol moment, a excepció d'una escapada individual dels visitants, de tocar Guinovart la pilota. Tres tantos més marcaren els locals, el darrer de penal. Tots cinc els obtingué Aloy. Els visitants desmoralitzant-se, marxaren del camp de joc finint l'encontre amb el resultat de cinc goals a zero a favor del Vendrell i amb vuit equips únicament els visitants.

Cal citar alguns noms dels visitants que's defensaren i varen sobresortir: Martorell, Carreras; Codony; i pel Vendrell, Conte i

Soler en primer terme; Palau, Olivella, Marqués i Rovira, el reste tots bé i Aloy com a perforador.

Els equips s'enratllaren de la següent manera:

U. S. Vilafranca:—Pujol; Martorell, Carbonell; Salvany, Carreras, Paégs; Codony, Ferret, Ferré, Sibill, Puig.

F. C. Vendrell:—Guinovart; Serra, Olivella; Biornal, Marqués, Palau; Soler, Conte, Aloy, Serra II, Rovira.

Comandà l'encontre J. Cullaré, del Vendrell, per primera vegada. Ho celebrem.

BONSOMS

Centre Excursionista Mar i Terra Excursió al pic i atalaya del Montmell

El passat diumenge, dia 26, sortirem amb l'autonibus de la Bisbal fins a dita vila, disposats a portar a terme aquesta excursió que un dia deixarem incompleta a causa del mal temps. Aquesta vegada la Natura lesa volgué afavorir-nos, i a una nit ventosa esdevingué un dia clar i esplèdit, inmillorable per a fer una excursió.

Arribats a la Bisbal emprenguerem pel camí vell on trobarem a un home que's explica unes peripècies passades un dia de forta tempesta anant de company amb els amics Esvertit i Lopez Rico, ja fa d'aixó alguns anys, quan encara no estava l'esport excursionista tan arrelat com avui dia a vila, precisament al mateix lloc objecte de la nostra sortida.

A la Juncosa, esmorçarem en una d'aquelles pintoresques fonts. Continuarem el camí parant-nos uns moments a la Ermita de Montmell, on tirarem algunes fotografies, escalant a seguit el pic per un del seus mes difícils viarans. Seguidament assolirem la atalaya, des d'on es divisan les principals muntanyes de Catalunya, punt de vista panoràmica molt joliva.

Efectuarem el retorn davallant pels mateixos llocs per on pujarem, dinant pel camí i arribant a vila a les vuit de la vetlla.—La Junta.

Excursió a Prades

L'itinerari aprovat per aquesta excursió és el següent: Dia 1, sortida amb el tren de les 7'10, Esplugas de Francolí, Poblet, La Pena i fer nit al poble de Prades. Dia 2, sortida de Prades passant per la Muçara i visitant Reus desde on, amb el tren de la tarda es vindrà, per Sant Vicens, a vila. Presupost màxim: 20 pessetes

INFORMATIVES

CRONICA VILATANA

L'Ajuntament actual està repartint un follet explicatiu del estat econòmic del nostre Municipi en referència al dia 30 de Juny del corrent any. Segons les dades publicades els crèdits per tots conceptes importen 78.409'17 pessetes i els deutes, també per tots conceptes, 183.664'31 pessetes.

De primer antuvi donen les mentades quantitats una impressió de gran déficit econòmic, mes cal apuntar que no és aixís, ja que en els deutes s'hi fan constar totes les quantitats que's deuen a la Hisenda i a la Diputació, inclús les que estan convingudes en moratories, les dels emprèstits municipals de 1906 i 1907 que no han sigut amortitzades encara i fins la que resulta del emprèstid que administra autònomament la

Garage Vendrell

Agència oficial del AUTO AMERICAN SALON

Chevrolet i Oakland

Doctor Robert 42 i 44

VENDRELL

Telefon número 795

Tres cotxes Chevrolet pel servei del públic

Facilitan a aquest atendre rapidament llurs necessitats. Preus econòmics

Les hores de parada es cobren a tarifa especial

Preus especials per a casaments i batetjos

Personal apte en el servei.

PUNTUALITAT

Diposit de peces de recanvi i accessoris

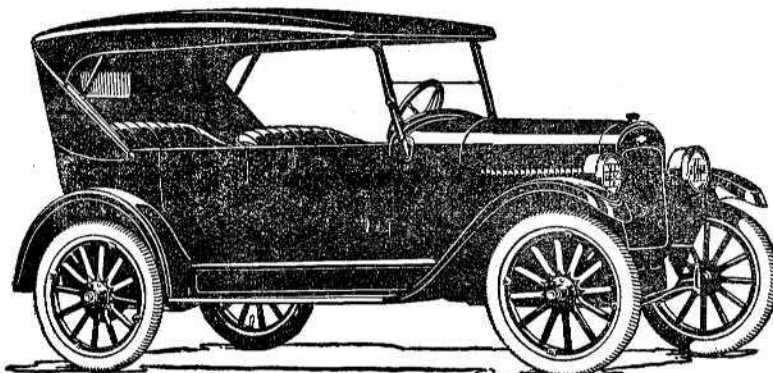
per tota mena de cotxes

Miquel Ribas

Estok DUNLOP i MICHELIN

Olis, grases, recanvis i demés útils

Bomba de bensina Vilella

El mes ben assortit estok de la comarca en
PESES DE RECANVI "FORD"

Recomanem el canvi de tota mena de camioneta per la CHEVROLET que es la que millor resultat dona

Ramon Calmet

Estok PIRELLI

Taller de Reparacions
d'autos europeus i americans

Junta d'aigües, el que fa pujar com espuma la quantitat de la data; tant és com deixem dit que al final de la relació, en la observació 5.ª s'hi llegeix textualment:

«Pot resumir-se, fent notar que la suma dels crèdits immediats i els de fàcil cobro, és suficient per a atendre les obligacions de pago immediat, i que en quan a les de pago convingut, en els successius pressupostos tindrà de consignar-s'hi els respectius crèdits, pel que no haurà d'ésser utilitzats els crèdits relacionats en el present estat.»

Entenem de justícia fer públiques aquestes indicacions per a no donar lloc a tergiversació del concepte real la situació econòmica del Municipi vendrellenc.

**El millor aperitiu es el
vermouth sec marca
"CHAMBERY"**

Com anunciaren en el passat número diumenge a la vetlla es varen inaugurar al estatge del Orfeó Vendrellenc les ballades de sardanes que hi han fundat pel foment i ensenyança per la bella dansa catalana un estol d'aimants de la mateixa, vegent-se el local bastant concorregut.

Aquestes ballades continuaran cada festa desde les set a dos quarts de nou de la vetlla; a més, tots els dijous entre set i vuit s'ensenyarà de ballar-la a qui no en sapiga. També dintre breus dies es donaran lliçons per aprendre de contar i traurer la sardana als qui en vulgan sapiguer.

De nou invitem, desde aquestes planes i a preg de la Junta, a tots els sardanistes vendrellencs a concórrer a les mentades ballades i reunions, en especial als socis de la entitat organitzadora.

**Per a Comprar, Vendrer o Llogar Finques
Ofertes i Demandes**

**Pere Plana i Mañé. — VENDRELL
Assegurances—Negocis—Anuncis**

A la nit del dimars d'aquesta setmana i en el veí terme de La Bisbal del Penadés, hi fou comés un crim del que'n va resultar un home mort.

Segons sembla, uns passavolants que anaven amb un carro, nomenats un d'ells Candido Jimenez Cortés, de 34 anys d'edat, natural de Barbastro i veí de Sariñena, quincaller ambulat, i altre, del qui sols se sab que s'anomenava «Gregorio», amb llurs dones, pernoctaren, procedents d'aquesta vila, al lloc conegut per «Era del Jaumet» i per qüestions que se suscitaron, sens que's puga precisar clarament el motiu, el Candido Jimenez amenaçà amb un ganivet al «Gregorio» el qui disparà un tret de revolver al seu contrincant, causant-li una ferida al coll de la que va morir a la matinada mateixa.

L'agressor, una vegada realitzat el fet, fugí junt amb una de les dones i un nen de pocs anys que amb ells viatjava, empenent amb el carro ruta vers la part de Tarragona.

Inmediatament que'l jutjat d'instrucció d'aquesta vila en tingué notícia es va constituir al lloc del succés el senyor jutge don Josep Bravo amb el secretari don Josep Gomez Rodríguez, instruint les oportunes diligències.

El dilluns d'aquesta setmana deixà d'existir, a vila l'amic i conveí, Andreu Bofill i Conill.

Era, el difunt, conegudíssim i, en els seus bons temps, havia format part d'aquell estol de jugadors billaristes catalans que, com els nostres compatriotes Magí i Isidre Ribas, i altres, es donaren a conèixer i lograren un públic ben seu, i amb ell els consegüents bàndols en les acadèmies que, a darrers del segle passat i principis del present, funcionaren als cafés Colón, Alhambra i Novetats de la ciutat compta. Ben prompte hi sobresurtí en Bofill, logrant un primer lloc com a billarista, que s'especialitzà en algunes de les complicades combinacions d'aquell difícil art.

També recorregué en Bofill bona part d'Europa confirmant-se davant dels públics

més egigents en la fama de gran billarista de que gosava.

El seu caràcter observador i els coneixements adquirits en les seves excursions el feien un excel·lent «causeur», narrant sempre interessants coses per ell vistes i viscudes.

L'amistat que unia a n'en Bofill amb els pares i fill Ribas, feu que pels vols del any 1906, visités nostra vila, que degué ésser-li plaenta quan es decidí quedar-s'hi; enmaridant-se, poc temps després, amb la que avui és sa desconsolada vidua, donya Mercè Queraltó i Romeu, a qui, axís com també als seus fills els pot servir de lenitiu a son dolor la numerosa concurrència qu'assistí a l'acte del enterrament i funerals que tingueren lloc el passat dimecres.

Descansi en pau el finat i rebí sa família el nostre condol.

—SENYORA: a la Casa Francés hi trobarà les sabatilles que necessita per l'hivern; n'hi ha un extens assortit de panyo novetat amb sola de yuta, cuir i goma.

Hem rebut una atenta invitació del Patronat de Santa Anna per a visitar la exposició de labors i treballs literaris de les alumnes que assisteixen a les classes del mentat Patronat, quina inauguració serà demà a les onze del matí.

La dita exposició estarà oberta tots els dies de sis a vuit de la vetlla fins el vinent dia 8 de Novembre.

Agraim la atenció i procurarem visitar la exposició de referència.

Rafel Escofet Mañé

Professor lliure de Parts

Teléfono, 779

VENDRELL

La Comissió Organitzadora de les passes festes i fires ha determinat que'ls quatre premis de llibretes de 10 pessetes que no s'han presentat a recollir s'han sortejats entre'ls alumnes de les següents escoles que no obtingueren cap premi, i en la forma següent: una al Col·legi Catalunya, dues a la Escola Nacional de nois que dirigeix el senyor Costa i altre a la Escola Nacional de noies que dirigeix la senyora Zenoy.

—Per guardar-se del fred dels peus no hi ha com un bon borceguis forrat de llana, de les diferents calitats que ven la antiga Casa Francés.

«Tivoli Vendrellenc».—Programa per aquesta nit i demà tarda i nit: Estreno de la segona i última jornada de «El lladre de Bagdad» que es titula «En busca del meravellós» el drama «La mà de ferro»; la interessant «Revista Dalí», acabant les sessions amb la cinta cómica «La odisea de un hereu».

Dilluns, sessió vermouth, darrer capítol de la serie americana «El camí del Oregón» estreno de «Don Quixot tret segur», la sempre interessant revista «Novetats Internacionals» acabant amb una cinta cómica.

—Calçat tot sola, fort i ben construït que no l'atravessa la humitat, el ven a preus módics la popular Casa Francés. Salmerón, 5.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixaments: Una nena filla de Carles Solé Casañes i de Rosa Nin Solé; un nen fill de Josep Català Rovira i de Rosa Ortoll Sardà; un nen fill de Simó Recasens Jansà i de Angela Ribé Solé.

Defuncions: Andreu Bofill Conill, de 57 anys, Doctor Robert 40.

Matrimonis: Josep Raventós Vives amb Carme Minguella Carbonell.

IMPREMTA RAMON :: TELEFONO 770.

Vins especials per a taula

Seleccionats d'entre les
mellors classes del país
els proporciona a preus ben econòmics
la casa

Pau Guivernau :: Rambla, 12

Especialitat en

Vi Ranci, Moscatell i Vinagre

S'adverteix als vendrellencs residents a Barcelona que també s'els servirà vi amb garrafes de 16 litres i a domicili si donen avís per correu, carregant sols els drets i ports.

HA ARRIBAT LA MILLOR ESTUFA!

RADIO PACH

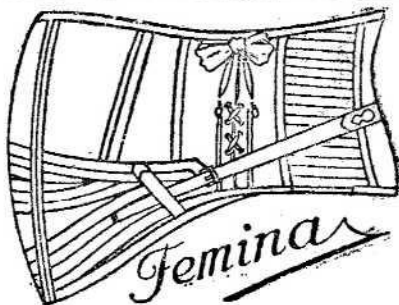
Sense bensiña, petroli ni cap altre classe d'olor ofensiva

12 HORES DE CALOR AL DIA

La economia de preu la trobareu en l'estufa

RADIO PACH. De venda a la casa

Guinovart i Escoda; Santa Ana, 17

es la faixa a pressió graduable, imprescindible per a l'EMBRAS. Pot i deu utilitzar-se desde'l primer moment per a aconseguir un part normal. Prescrit per especialistes i professors en parts.

Demani nostres especialitats en les Ortopèdies i Farmàcies de sa localitat o follet gràfic incluint un segell de correu 0'35 a **INSTITUT ORTOPEDIC SABATE I ALEMANY, Canuda, 7, Barcelona.**

XAMPANY VID'OR

demaneu-lo per tot arreu i al Vendrell al establiment **LA VENDRELLENSE** de **Magí Bellvé** Trulls cantonada a Orient

COLLITER I EXPORTADOR J. Ferret Batlle

Carrer dels Ferrers, núm. 50

VILAFRANCA DEL PENADES - T. 317

Es ven casa i botiga de graner

situada en aquesta vila, carrer de Sant Magí número 106, cantonada al de Santa Anna. Precisa vendre per marxar a França els seus propietaris qui viuen a la mateixa casa i ells donaran detalls. Es vendrà en conjunt i també per separat.

La Casa Badia Llauneria i Lampisteria

OLLA «EXPRES»

compta amb un assortit de

Olles «Exprés»

el gran invent que permet guisar amb mitja hora les viandes més dures amb un estalvi del 80 per 100 de temps i combustible, tenint en compte que tan pot usar-se en carbó com en llenya, gas o petroli.

FOGO «PRIMUS»

Variat assortit en Bateria de Cuina, tan en alumini com en ferro es maltat

El potent llum «Petromax»

PER A TOTA MENA DE LOCALS, INTEMPERIE I PESCA

ESTUFES DE DIFERENTS TIPUS

Fogons a petroli de les mellors marques. Fogons econòmics de gas.

MOTORS — BOMBES — ABSORVIDORS per tota classe de locals Contadors, Planxes i Pots elèctrics. Llanternes de butxaca, des de 2'50 ptes.

INSTALACIONS PER A AIGUA, GAS I ELECTRICITAT

Vidres. — Filats. — Cartró enquitranat per a gavies. — Aixetes de tota classe.

LES MILLORS BICICLETES LES MÉS BARATO

BICICLETES D'OCASIÓ A PREUS REDUITS

PESSES DE RECANVI

TALLER DE REPARACIONS

PILOTES PER A FUTBOL

RAQUETTES PER A TENNIS

Carrer de Salmerón, número 24.—VENDRELL

Amigo DÉBIL

Elíxir CALLOL

Fortalece pronto DE GUSTO AGRADABLE

Todos los Médicos lo conocen prácticamente, lo recetan y lo toman.

En el año 1897 fué presentado a la Real Academia de Medicina que lo aprobó y recomendó a las personas débiles. Cómprolo hoy mismo

SOLO VALE 5 PTAS.

NUTRE RÁPIDAMENTE EL SISTEMA NERVIOSO MUSCULAR DIGESTIVO Y ÓSEO

ACADEMIA DE MUSICA Ivern-Ribas

Han quedat obertes les classes de solfeig, teoria i piano que amb tant llum venim exercint desde ja fa anys en aquesta vila.

Es donen lliçons a domicili a hores convingudes.

Carrer de Montserrat, núm. 4.

Jove de 14 a 18 anys

es necessita a la Fonda del Centre d'aquesta vila i pel servei interior i manual del dit establiment on donaran detalls.

Es lloga entrada de casa céntrica

al carrer de Salmerón i casa on hi havia establerta la antiga barberia de Cal Robert. Informaran a la mateixa casa.

Se ven una casa

situada al céntric carrer del Duc de la Victoria, d'aquesta vila. Consta de dos pisos i entressol interior, te eixida, servei d'aigua i recentment s'hi han fet voreres noves.

Donaran raó en l'impremta d'aquest periódic.